

el Periòdic BUSINESS

L'ACTUALITAT ECONÒMICA DEL PRINCIPAT

Pere
Brachfield
Pàg 2 i 3

El greu problema dels okupes



Jaime
Mesas
Pàg 3

Consultori fiscal



La IA posa en risc tot el negoci SaaS?

Àlex Fusté
@AlexfusteAlex

Economista cap del Grup Andbank



Les preguntes crítiques. Les respostes clares.
Acabarà la IA amb les empreses SaaS — Software as a Service?

No serà un col·lapse total del sector SaaS, però sí una transformació profunda: algunes companyies desapareixeran; d'altres sabran adaptar-se i resistir.

Quines empreses de Software (SaaS) desapareixeran?

La resposta depèn del tipus de SaaS. Hi ha tres tipus:

1. Tipus 1: SaaS de plataforma: No desapareixeran. Són molt difícils de desplaçar.

- o Gestionen dades a partir d'una base de dades històrica (al núvol) i les venen com a dades estructurades crítiques als seus clients (p. ex.: el sistema core d'un banc).
- o Tenen infraestructura real i arquitectura no replicable.
- o Tenen economies d'escala reals (cost marginal decreixent) que les fan molt



competitives i difícils de desplaçar.

- o Alta integració sistèmica (estan al core de l'empresa). Hi ha una dependència operativa crítica, i és difícil que un client

prescindeixi d'elles.

- o Per això tenen contractes empresarials de llarg termini.
- o Tenen bones barreres d'entrada (com-

pliment normatiu, seguretat).

- o **Estan en risc?** Crec que no desapareixeran, ja que són peces fonamentals. En tot cas, els agents d'IA es connectaran als seus sistemes (i poden vendre aquest accés a preu d'or).

2. Tipus 2: SaaS de productivitat: Hi ha debat sobre la seva possible desaparició. Han d'adaptar-se (precisament incorporant IA) i escalar molt més el negoci o s'enfronten a un gran risc d'obsolescència.

- o Més que oferir una infraestructura per a una empresa, ofereix sistemes de treball: organitza com treballa la gent, coordina equips, assigna tasques, visualitza progressos, serveis de relació amb clients (CRM), servei postvenda, etc.

3. Tipus 3: SaaS commodity (sense diferenciació): Enfronten un gran risc d'obsolescència.

- o Depenen de l'accés a dades.
- o Ofereixen programari que resol una necessitat funcional concreta (sense control estructural del procés): emissió de factures, seguiment de pagaments, recordatoris automàtics, informes comptables simples, etc.

Passa a la pàgina següent

Pàg 4

El xec carburant al Pas beneficia prop de 4.000 vehicles i mobilitza uns 120.000 euros en aquestes dues setmanes

L'Executiu destaca que les mesures activades pel tall de l'RN20 han ajudat a reduir la caiguda d'entrada de vehicles del 70% al voltant del 45%

Pàg 4

L'IPC avançat del febrer puja fins al 3,1% i repunta cinc dècimes respecte al mes de gener per l'encariment dels aliments

La variació mensual seria del 0,5% amb augments en transport i béns diversos, mentre Espanya es mantindria en el 2,3% i França pujaria fins a l'1%



Dipòsit al 3% anual a 3 anys

Ara és el moment!

Inverteixi en un **dipòsit amb la rendibilitat més alta.**
Una inversió amb la seguretat i la **confiança d'Andbank.**

Dipòsit al 3 % TAE a 3 anys. Inversió mínima de 50.000 euros. Possibilitat de cancel·lació del dipòsit en qualsevol moment. Si es cancel·la abans del termini de 3 anys, l'interès remunerat serà d'un 1,5 % TAE. Contractació disponible fins al 30/06/2026. Per a més informació, consulti al seu gestor habitual o a qualsevol oficina d'Andbank.

ANDBANK
Private Bankers

Ve de la pàgina anterior

Quines dues regles fonamentals hem de tenir clares en relació amb el risc d'obsolescència?

1. Com més basi el SaaS el seu centre de valor en infraestructura crítica, integració en processos core, dades històriques acumulades i estructurades, menor serà la seva vulnerabilitat als agents d'IA.

2. Com més dependent sigui el SaaS de la intervenció humana, major serà la seva vulnerabilitat als agents d'IA.

El SaaS de tipus 1 (infraestructura, dades core i integració crítica) no desapareixerà. Això vol dir que tampoc perdran part del seu negoci?

No crec que les SaaS de tipus 1 perdin part del seu negoci. Per què? En realitat, els agents d'IA no poden (almenys per ara, i crec que per molt temps) proveir capacitat tècnica. La IA física no existeix, i no s'espera a aquest nivell. Així, els agents d'IA no poden substituir la infraestructura d'aquests SaaS, sobre la qual es basen molts dels sistemes core de moltes empreses. No poden garantir sistemes transaccionals robustos ni res a aquest nivell crític. Les empreses SaaS1 operen capes físiques i arquitectòniques que la IA no pot substituir. Dit d'una altra manera: la IA funciona gràcies a aquestes capes; sense accés a elles, no és que vagi més lenta, és que simplement no pot operar.

Llavors, la IA no representa una amenaça existencial per a les SaaS de tipus 1, perquè el compute segueix sent necessari, l'emmagatzematge segueix sent necessari, la xarxa segueix sent necessària, i la seguretat segueix sent necessària. Tot això és infraestructura, i hem dit que la IA no substitueix infraestructura.

Persisteix algun tipus de risc per a les empreses SaaS de tipus 1? Sí. Possible compressió de marges.

No és un risc de substitució, però potser sí que veiem una certa compressió de marges en empreses SaaS tipus 1. Per què? L'agent

d'IA estarà del costat del client, i si aquest agent redueix instàncies actives, optimitza consultes, elimina emmagatzematge innecessari... tot això es tradueix en menys consum (d'infraestructura), per la qual cosa es paga menys. Abans, sense IA, el client no sabia optimitzar perfectament (el que resultava en un sobreaprovisionament —que afavoria el proveïdor de SaaS—). Amb agents d'IA, es redueix aquest “impost” per complexitat que l'empresa havia de pagar. Però on perden uns, guanyen altres. Així que, a nivell d'índex, això no representa un problema. El problema és quan tots perden.

Podran les SaaS tipus 1 defensar els seus marges si la IA permet al client pagar no més pel que realment utilitza?

Sí. La idea que les SaaS de tipus 1 puguin patir una compressió de marge per una optimització de consum per part del client (gràcies a la IA) entra en conflicte directe amb la idea que la IA augmenta brutalment el consum de compute, storage, networking i seguretat. Capes per les quals precisament una empresa de SaaS tipus 1 cobra. A més, les pròpies empreses de SaaS 1 poden incorporar models propis d'IA per millorar l'eficiència interna, cosa que hauria d'ajudar-les a defensar marges. No parlo d'“afegir un chatbot”, sinó de fer la seva infraestructura més eficient: millor predicció de pics, programació de càrregues, i per tant, millor assignació de GPUs i de recursos en general. Tot redunda en menor malbaratament energètic i més marge.

Tornem al SaaS de tipus 2, fins a quin punt la IA amenaça les empreses SaaS de tipus 2, i en quina mesura podríem quantificar aquest risc?

A diferència de les empreses SaaS de tipus 1 (fortes en la capa de control), les de tipus 2 són fortes en la capa de gestió manual i humana. El valor es mou des d'“operar infraestructura crítica” (SaaS1) cap a “aplicar intel·ligència sobre aquesta infraestructura” (Sa-

aS2). Aquí, lamentablement, els agents d'IA sí que poden assumir una orquestració intel·ligent. Això representa una transformació profunda per a les empreses SaaS 2, i els serà difícil defensar-se.

Pot haver-hi hagut una exageració al mercat després de la caiguda del 50% en l'índex d'empreses SaaS en els últims 3 mesos? Representa això una oportunitat de compra?

En certa manera, sí. Els inversors han adoptat l'estratègia de “vendre primer, preguntar després” per al segment Software (i altres) del mercat, cosa que pot despertar l'interès d'alguns valents. Han de tenir clar que, en l'origen d'aquest moviment tan violent, hi ha tant l'inversor minorista com l'institucional. Per a la majoria d'aquests inversors professionals, el major temor és invertir en empreses que acabin sense valor. Veure com un gegant com Oracle cau un 55% n'és indicatiu. Avui, i probablement durant un temps, la missió d'aquests inversors institucionals pot seguir centrant-se en evitar les potencials víctimes de la IA. El problema és que el ventall de possibilitats és molt ampli (avui mateix he vist com Anthropic llançava 10 nous “plug-ins” empresarials: finances, banca privada, RH, PE, enginyeria... cosa que amplia el nombre de models de negoci sota amenaça d'obsolescència). Dit això, sí que crec que pot haver-hi hagut exageració amb les caigudes de l'índex de Software. No a nivell d'índex, però sí a nivell de certes accions de SaaS. Jo pensava que la majoria de les empreses que cotitzen en borsa són del tipus SaaS 1 (per a les quals considero la caiguda exagerada), però observo que en aquest índex també hi ha empreses SaaS de tipus 2 (per a les quals considero les caigudes justificades).

Així, no es tracta tant de centrar-se en una estratègia genèrica d'invertir en SaaS, sinó més aviat de centrar-se en les empreses de tipus 1.

No és la primera vegada que veiem una

venda massiva d'aquestes característiques. Les revolucions, al final, solen devorar els seus propis fills, i la de la IA no sembla ser una excepció. En una primera reacció, el mercat no distingeix matisos: s'imposa la narrativa i el càstig s'estén a tot el sector. Però, amb el pas dels dies i una anàlisi més freda, sol produir-se una reavaluació més selectiva. Alguna cosa similar podria passar ara, a mesura que s'assimili que les companyies SaaS de tipus 1 presenten menor exposició estructural i, a més, operen en un TAM que segueix ampliant-se.

Llum sobre alguns actors

Per exemple, Oracle és híbrida, però molt poderosa en infraestructura (tipus 1), cosa que li dona resiliència. Snowflake i Stripe també són de tipus 1 (API-first, consum-based, si cau, es paralitza l'anàlisi empresarial). Tenen algunes característiques híbrides, però són essencialment tipus 1. Crec que la caiguda per a aquestes empreses ha estat exagerada.

ServiceNow és de tipus 2 (més aviat programari de vendes, màrqueting, automatització comercial, fluxos de treball interns que sí són substituïbles per un agent d'IA, i són, per tant, vulnerables. En aquest tipus d'empreses, la caiguda està més justificada. No les tocaria de moment.

Salesforce és una incògnita. No és infraestructura en sentit clàssic, però sí controla un sistema de registre comercial (dades històriques estructurades) i exerceix una certa capa de control operativa sobre els seus clients (encara que en aspectes superficials com forecasting o compliance...).

Conclusió

La IA no és un risc homogeni per a tot el segment SaaS. Pot haver-hi hagut sobreracció (especialment amb les empreses SaaS infraestructura —tipus 1). El mercat tendeix a vendre primer i diferenciar després. És en aquesta diferenciació on apareix l'oportunitat.

El greu problema dels okupes

Pere Brachfield

@PereBrachfield

Soci director de Brachfield & Asociados Abogados

Tot i que les Constitucions dels Estats europeus reconeixen com a dret fonamental de les persones que el seu habitatge és inviolable, l'últim any milers de ciutadans s'han trobat amb la desagradable situació que el seu habitatge ha estat envaït per okupes; és a dir, per subjectes que no ostenten cap títol que els autoritzi a ser a la finca. En la majoria dels casos, aquests ciutadans víctimes del delictes d'ocupació il·legal del seu habitatge han hagut d'acudir a la policia, interposar una denúncia al Jutjat de Guàrdia, acudir a un advocat i posar la situació en coneixement d'un advocat expert. Un altre punt és que molts d'aquests ciutadans des del principi han sol·licitat com a mesura cautelar que es procedeixi al desallotjament immediat dels okupes de l'habitatge de la seva propietat, perquè no estaven disposats a esperar a la finalització del procediment judicial interposat perquè la desocupin i recuperar la possessió de la seva finca. Tot i això, molts propietaris d'immobles han hagut d'esperar terminis d'un any per al desallotjament de l'habitatge si l'autoritat competent no vol adoptar la mesura caute-



lar de treure els okupes. Això és força freqüent quan els okupes fa dies que estan dins la finca, ja que només en cas de flagrant delictes la policia pot accedir al domicili ocupat, de manera que si la policia té la certesa que els fets acaben

de passar en aquest cas els agents de l'autoritat si tenen permès l'accés a l'immoble, i poden desallotjar els ocupants sense que sigui necessari comptar amb una ordre judicial.

El fenomen de l'ocupació s'ha convertit en

un greu problema per als ciutadans, i ha generat tota una cultura a favor de l'ocupació (per dir-ne d'alguna manera) que fins i tot han arribat a publicar un «Manual d'Okupació» que ha arribat a la segona edició revisada i ampliada, segons es pot llegir a la portada del manual pràctic. Aquest Manual consta de cinc capítols, que expliquen amb tot detall que han de fer els okupes per escollir l'habitatge adequat candidata a l'ocupació, com fer l'entrada a la finca, com actuar si es presenta la policia o el propietari legítim de l'immoble, com obtenir l'electricitat i l'aigua si fos necessari aconseguir aquests subministraments bàsics, com han de plantar la seva defensa jurídica abans els intents de plantar la seva defensa jurídica pràctica per resistir el major temps possible a la casa ocupada. En honor a la veritat, aquest manual d'ocupació és una guia pràctica que està ben escrita i molt documentada i que resulta de gran utilitat per als que exerceixen l'ocupació d'immobles. A tall d'exemple, copio a continuació literalment el text que apareix a la pàgina de presentació en aquest manual: «La informació que s'ofereix a continuació és fruit de l'experiència i la investigació, però en cap cas es tracta d'un tractat d'ocupació. Hi ha multi-

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

tud de persones amb experiència i amb altres opinions sobre els temes que es tracten aquí, per la qual cosa aquestes propostes són només algunes de les possibles dins de l'experiència col·lectiva acumulada. Per completar aquest text s'han recopilat diferents testimonis de casos reals, que apareixeran destacats al llarg del manual».

Per tant, és important per als propietaris de la finca ocupada saber com actuar des del primer moment. Tractar-se d'una finca on viu el propietari i la família, però que es van absentar unes setmanes per anar-se'n de viatge, una segona residència a la costa on la família passa uns mesos de vacances a l'any, un immoble no ocupat pel titular i que el va comprar com a inversió en actiu immobiliari, o un immoble buit propietat d'un fons voltor.

Igualment, hi ha dues vies per recuperar la possessió de la finca: el procediment civil i la via penal, i és recomanable una o una altra depenent de cada cas concret. Així doncs, si algú ocupa una casa; és a dir, el domicili d'una persona aprofitant que era de viatge, l'article 202.1 del Codi Penal espanyol el preceptua amb claredat: és un delictes d'aplanament de casa i les

forces de seguretat de l'Estat han de desallotjar els ocupants immediatament. El mateix passa amb un segon habitatge; el Tribunal Constitucional ho ha dictat en diverses sentències: la segona residència també és considerada estada del seu titular. Val la pena assenyalar, que l'esmentat precepte del Codi Penal prescriu que entrar a casa aliena o mantenir-s'hi contra la voluntat del seu habitants constitueix un delictes d'aplanament de casa que pot ser castigat amb la pena de presó de sis mesos a dos anys.

Ara bé, quan l'immoble no és un domicili; o sigui, no és habitada del propietari perquè és una finca adquirida per un honrat pare de família que amb l'estalvi ha comprat un pis per deixar-lo en herència als seus fills, el delictes és d'usurpació d'immoble, i està previst a l'article 245.2 del Codi Penal. Val la pena recordar, que aquest tipus penal es va introduir al text de la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del vigent Codi Penal espanyol, per sancionar les conductes dels anomenats okupes, sense que existís amb anterioritat, ja que, abans d'aquesta reforma, únicament se sancionava l'ocupació de coses immobles mitjançant «violència o intimidació». Aquest precepte s'aplica en casos d'ocupació sense violència o intimidació, que l'okupa no tingui cap altre domicili, que està

instal·lat amb vocació de permanència, no té títol jurídic per estar a la finca, que hi hagi dol a l'okupa, és a dir que conegui l'alienat de l'immoble i l'absència d'autorització del propietari que ha expressat la seva voluntat. A més, no es pot denunciar la mera estada transitòria ni l'ocupació de les finques abandonades o ruïneses ni la possessió "socialment manifesta". D'altra banda, si es considera que la persecució del cas concret s'ha de canalitzar per aquesta via, també hi ha una condemna addicional per un eventual delictes de danys que necessàriament es comet en aquests casos, ja que per accedir a l'habitatge s'haurà forçat el pany o trencat alguna finestra, existint així força en les coses. Aquest tipus d'ocupació es castiga com a delictes lleu d'usurpació de béns immobles amb una simple pena de multa de tres a sis mesos, la quantia dels quals va en funció dels ingressos que té la persona que ha ocupat l'habitatge, i al final, com que gairebé tots són insolvents, l'import de multa és mínim o no s'arriba a pagar. Així mateix, la jurisprudència ha determinat que si qui realitza l'ocupació hagués estat autoritzat d'alguna manera per ocupar l'immoble, encara que fos temporalment o en qualitat de precarista, l'acció no s'ha de reputar com a delictiva, i el titular haurà d'acudir a l'exercici

de les accions civils procedents per recuperar-ne la possessió. La via civil és l'altra opció que té el propietari d'una finca ocupada, si no es veu clar el compliment de tots els requisits per acudir a la via penal; la via civil, però, pot trigar molts mesos a aconseguir el desallotjament coercitiu dels okupes d'una finca.

Davant la gravetat de la situació i la sensació d'inseguretat que l'ocupació ha generat en l'opinió pública a Espanya, el Ministeri d'Interior va publicar una guia en què dona instruccions a les Forces i els Cossos de Seguretat de l'Estat a l'hora d'actuar davant d'una ocupació il·legal. L'objectiu de la Instrucció 6/2020 de la Secretaria d'Estat de Seguretat és resoldre qualsevol dubte que pugui sorgir en l'actuació conjunta de policies, jutges i fiscals i aconseguir que els atestats policials incloguin informació més detallada sobre cada cas d'ocupació. El text emès pel Ministeri d'Interior indica que els policies hauran d'actuar quan una ocupació sigui «flagrant». La guia recorre a la jurisprudència del Tribunal Suprem i a la Llei d'Enjudiciament Criminal per definir el concepte de flagrància, que divideix en tres característiques essencials: primer, la immediatesa de l'acció delictiva; segon, la immediatesa de l'activitat personal; i tercer, la necessitat urgent Intervenció Policial.

Consultori fiscal

Jaime Mesas



Auditor i assessor comptable

Aquesta setmana volem compartir amb els lectors la Consulta Vinculant número CV0352-2025, del 12 de setembre del 2025, del Departament de Tributs i de Fronteres (en endavant, DTF), en relació amb l'aplicació del Règim especial d'explotació de determinats actius intangibles.

La societat A és una societat amb domicili a Andorra constituïda amb el següent objecte social «Entrenament personal per assolir objectius de millora en l'entorn personal, social i professional. Realització de formacions en l'àmbit d'entrenament personal, entre altres activitats.»

El departament de tecnologia de l'empresa està desenvolupant una App i aula virtual web basant-se en una 'interface' existent, que és un Learning Management System totalment personalitzat mitjançant desenvolupament, construint funcionalitats, pantalles, en alguns casos aportant codi, i en altres no.

D'altra banda, també han desenvolupat 2 ERPs propis que han creat utilitzant apps no-code, més automatitzacions, i codi, per gestionar vendes, alumnes des d'una mateixa APP. Un dels ERP s'usa per centralitzar les vendes i en l'altre se centralitza la informació sobre alumnes.

L'empresa està interessada a explotar la possible aplicació del règim especial d'explotació en ambdues situacions: (i) en situació en què s'incorporen millores, pantalles i codi sobre una 'interface' existent i (ii) En el desenvolupament i explotació dels ERPs propis creat per l'empresa des de 0, en què s'ha utilitzat apps no code, automatitzacions, i codis desenvolupats íntegrament per la societat.

D'altra banda, quant al desenvolupament dels treballs es plantegen dues possibilitats i es vol examinar si són compatibles amb la sol·licitud del règim: (i) un sol treballador contractat laboralment a An-

dorra encarregat de fer totes les tasques de desenvolupament, tant sobre l'entorn de la plataforma, com respecte als ERPs propis i (ii) si es pot subcontractar empresa estrangera del grup localitzada a Xipre per fer el desenvolupament per compte de la societat andorrana, i fer l'explotació des d'Andorra de les propietats intel·lectuals. En aquest cas, interessa saber si és imprescindible tenir treballadors a Andorra.

D'acord amb la descripció dels fets i la interpretació fiscal realitzada per part del Consultant al respecte en relació amb l'aplicació del Règim especial d'explotació de determinats actius intangibles, el DTF conclou que en relació amb les qüestions sobre l'aplicació del règim especial d'explotació de determinats actius intangibles establert a l'article 23 la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, les rendes positives procedents dels programes d'ordinador que es mencionen a la consulta es podran acollir al règim sempre que aquests últims estiguin protegits per drets d'autor. No obstant això, l'aplicació d'aquest règim queda supeditada a la sol·licitud a instància de l'obligat tributari que fonamenti la concurrència dels condicionants mencionats i a la resolució favorable emesa per part de l'Administració tributària. Entre altres requisits, l'obligat tributari ha d'explotar l'actiu intangible de què es tracti en nom propi en el marc de la seva activitat econòmica i el cessionari dels drets d'ús ha d'utilitzar aquests drets en el desenvolupament de qualsevol tipus d'activitat econòmica, en relació amb aquestes circumstàncies no es menciona res a la consulta tributària. Segons les dades facilitades, no es pot concloure que es compleixin aquests requisits.

D'altra banda, tal com preveu l'exposició de motius, element que s'ha de tenir en compte a l'hora d'interpretar l'article 23 de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, en la versió que li va donar la Llei 6/2018, del 19 d'abril, el règim especial d'explotació de determinats actius intangibles permet als obligats tributaris de l'impost sobre societats acollir-se a un règim de propietat intel·lectual únicament quan l'obligat tributari



hagi incorregut en determinades despeses associades a activitats de recerca i desenvolupament que generin rendes procedents de l'explotació de la propietat intel·lectual. El propòsit del règim es basa a concedir un incentiu exclusivament a la renda que procedeix de la propietat intel·lectual, en què l'activitat real de recerca i desenvolupament és efectuada pel mateix obligat tributari.

Tenint en compte els apartats 1.a i 1.b de l'article 23, per calcular el quocient per determinar la reducció de la base de tributació corresponent a les rendes obtingudes per les societats acollides al règim especial d'explotació de determinats actius intangibles, al numerador i al denominador s'hi imputaran, amb les condicions previstes en aquests apartats, les despeses en què s'ha incorregut per la creació de cada actiu.

Considerant que els beneficis derivats d'aquest règim especial estan lligats al desenvolupament d'activitats econòmiques que tinguin com a fonament una activitat de recerca i desenvolupament duta a terme efec-

tivament a Andorra, el fet que la consultant disposi únicament d'un treballador en territori andorrà o subcontracti el servei de desenvolupament dels programaris a empreses no establertes a Andorra no són motius d'exclusió del règim, però aquestes circumstàncies poden tenir repercussió a l'hora de determinar el quocient aplicable. Així mateix, a efectes d'aquest incentiu fiscal, no resulta exigible que el programari estigui específicament registrat a Andorra; el que és rellevant és que estigui legalment protegit en virtut de la normativa nacional o internacional.

Per tant, en el cas exposat no es pot confirmar que, en cas de resolució favorable de l'Administració tributària per a l'aplicació del règim, la reducció sobre la base de tributació corresponent a l'explotació dels programaris mencionats sigui del 80%. Aquest percentatge de reducció dependrà del quocient que es derivi de l'aplicació dels apartats 1.a i 1.b de l'article 23; això és una qüestió de fet que s'haurà d'acreditar davant d'una eventual comprovació de l'Adminis-

El xec carburant al Pas beneficia prop de 4.000 vehicles i mobilitza uns 120.000 euros en aquestes dues setmanes

El Govern dona per tancat el paquet d'ajudes extraordinàries activat per mitigar l'impacte econòmic del tall de l'RN20 al Pas de la Casa una vegada es confirmi la reobertura de la via, prevista per al pròxim 9 de març. Així ho ha explicat el ministre portaveu, Guillem Casal, qui ha remarcat que les mesures impulsades per l'Executiu han tingut un impacte econòmic rellevant i han contribuït a sostenir l'activitat comercial i turística del nucli, tot recordant que el Govern "ha estat al peu del canó", tant des del punt de vista econòmic com amb presència directa al territori per gestionar les afectacions al trànsit derivades de l'esllavissada. En aquest sentit, ha assenyalat que les mesures previstes podien suposar "milions d'euros" en ajudes per al teixit econòmic del Pas de la Casa.

Malgrat el neguit inicial dels comerciants, el ministre ha destacat que la situació ha evolucionat de manera favorable des-

prés de confirmar-se la reobertura anticipada de la carretera. "Des de divendres ens hem de posicionar en una situació de positivisme", ha afirmat, tot subratllant que la via es reobrirà "dos mesos abans del previst". Segons ha indicat, aquest escenari permet encarar "una situació positiva de retorn a la normalitat" encara dins de la temporada d'hivern i abans de l'arribada de la Setmana Santa. En paral·lel, Andorra Turisme treballa en noves campanyes de comunicació per reactivar el teixit comercial i turístic una vegada restablerta la connexió amb França.

Pel que fa a les mesures adoptades durant el període d'afectació, Casal ha destacat especialment l'impacte del xec carburant destinat als vehicles procedents d'Occitània. Fins a aquest dimarts se n'han beneficiat 3.981 vehicles, una xifra que representa al voltant de 120.000 euros mobilitzats. A més, en dues setmanes de funcio-



nament, la subvenció associada a aquesta mesura se situa al voltant dels 60.000 euros. Segons el ministre portaveu, aquestes iniciatives han contribuït a amortir la davallada de visitants derivada del tall de la carretera, ja que, si inicialment es registrava una caiguda de fins al 70% en l'entrada de vehicles, amb l'activació del xec carburant la reducció s'ha situat aproximadament entre el 45% i el 47%.

Una altra de les mesures destacades ha estat el reforç del servei de bus gratuït entre el Pas de la Casa i l'Hospitalet, coordinat amb els horaris ferroviaris. Casal ha expli-

cat que abans d'aquesta iniciativa el servei registrava una mitjana de cinc passatgers al dia, mentre que actualment se situa en uns 220 usuaris diaris de mitjana, amb pics de prop o més de 300 viatgers durant els caps de setmana. Finalment, el ministre ha recordat que altres mesures previstes, com la reducció de cotitzacions a la CASS o la possibilitat de demanar crèdits tous, s'activaran segons l'evolució de la situació. En el cas dels crèdits tous, aquests es podran sol·licitar una vegada reoberta la carretera i després d'avaluar les possibles pèrdues de les empreses afectades.

L'IPC avançat del febrer puja fins al 3,1% i repunta cinc dècimes respecte al mes de gener per l'encariment dels aliments

La variació interanual estimada de l'índex de preus al consum (IPC) corresponent al febrer del 2026 se situa en el 3,1%, d'acord amb les dades provisionals fetes públiques pel departament d'Estadística. En cas de confirmar-se, aquesta xifra representaria un increment de cinc dècimes en comparació amb el registre del gener, que va ser del 2,6%. Segons apunten, l'increment s'explica principalment per l'encariment dels aliments i les begudes no alcohòliques, així com pels béns i serveis diversos i el grup de vestit i calçat. En menor mesura, també hi contribueixen les comunicacions i el transport.

Pel que fa a la variació mensual avançada, l'índex experimenta una pujada del 0,5% respecte al mes anterior. En aquest cas, els augments més destacats es concentren en el transport i en els béns i serveis diversos. En l'àmbit dels països veïns, la dada provisional d'Espanya es fixa en el 2,3%, percentatge que es mantindria estable en relació amb el gener si es valida. A França, la taxa avançada és de l'1%, set dècimes per sobre del registre del mes anterior en cas que es confirmi.

